

**UCHWAŁA NR LVI/336/2014
RADY GMINY WIŃSKO**

z dnia 12 lutego 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Wińsko

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.Dz.U. z 2013r., poz.267) - Rada Gminy Wińsko, po rozpatrzeniu skargi Pana Józefa Rogowskiego na działalność Wójta Gminy Wińsko uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę Pana Józefa Rogowskiego objętą pismem z dnia 15 grudnia 2013 roku na działalność Wójta Gminy Wińsko za nieuzasadnioną z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy Wińsko do powiadomienia Pana Józefa Rogowskiego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 30 grudnia 2013r. Starosta Wołowski przekazał pisemną skargę Pana Józefa Rogowskiego na działalność Wójta Gminy Wińsko.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000r. Nr 98 poz.1071 z późn. zm.) organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest Rada Gminy Wińsko.

Komisja rewizyjna po przeanalizowaniu zarzutów podnoszonych w skardze na podstawie całokształtu okoliczności faktycznych i prawnych stwierdza, co następuje:

Z wyjaśnień Wójta Gminy Wińsko udzielonych w trakcie połączonych posiedzenia Komisji Rady Gminy w dniu 10 lutego 2014r. wynika, że skarżący stawiał się w połowie grudnia 2013r w jego gabinecie, w celu poruszenia sprawy lokalu socjalnego. Przeprowadzona została rozmowa, w trakcie której skarżący przedstawił swoje oczekiwanie, zaś Wójt Gminy przedstawił informację o warunkach przyznawania lokali socjalnych oraz poinformował skarżącego, że Gmina posiada deficyt lokali socjalnych, których przyznawanie jest uzależnione od oceny dochodów petenta. W konsekwencji zarzuty, jakie stawia skarżący, jakoby Wójt Gminy chciał go zastraszyć, oraz że był agresywny i obraził skarżącego, nie znajdują potwierdzenia w żadnych dowodach. Należy stwierdzić, że podnoszone przez Skarżącego zarzuty nie znajdują potwierdzenia w ustalonym stanie faktycznym sprawy, a tym samym skargę uznaje się za bezzasadną.